

„Žít jako děti světla“

kázání: KS Praha – region Střed, 20.3. 2022 – Lubomír Ondráček

Efezským 4, 25 – 32

²⁵Proto odložte lež a ‚mluvte pravdu každý se svým bližním,‘ neboť jsme údy téhož těla.

²⁶Hněvejte se, a nehřešte; ‚slunce ať nezapadá nad vašim hněvem.

²⁷Nedávejte místo Dáblu.

²⁸Zloděj ať již nekrade, ale ať raději pracuje a dělá vlastníma rukama něco dobrého, aby měl co dávat tomu, kdo má nedostatek.

²⁹Z vašich úst ať nevychází žádné špatné slovo, nýbrž jen takové, které je dobré k potřebnému budování, aby dalo milost těm, kdo je slyší. ³⁰A nezarmucujte Ducha Svátého Božího, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupění. ³¹Všechna hořkost, zuřivost, hněv, křik a rouhání ať jsou od vás odňaty zároveň se vši špatností.

³²Budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní a odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.

Zachariáš 8, 16 – 17

¹⁶Toto jsou věci, které konejte: Mluvte pravdu každý se svým bližním, pravdu a pokojný soud vynášejte ve svých branách.

¹⁷Nikdo ať nezamýšlí ve svém srdci zlo proti svému bližnímu a nemilujte lživou přísahu, neboť toto všechno nenávidím, je Hospodinův výrok.

Jedním z obrazů církve je rodina. Tento termín se v Novém zákoně příliš nevyskytuje, ale Bůh jako Otec, Pán Ježíš jako prvorozený bratr a my vzájemně bratři a sestry na rodinu ukazují.

Rodinu si nelze vybrat, máme společné DNA (příbuzné nezapřeme), vztahy se těžko ruší a někdy „bolí“. Rodina, a to i ta regionální a sborová nás ovlivňuje více, než bychom čekali.

Ef. 4, 25 – citace ze Zach. 8, 16 – 17

– důraz na mluvit pravdu (nekřivdit, nemít dvojí metr, zastat se poškozeného)

Ef. 4, 26 – hněvat se je normální, nenormální je nechat hněv nedořešený

Ef. 4, 27 – vyhnout se situacím, kde můžeme někomu ublížit

Ef. 4, 28 – nežít na úkor ostatních, ale hledat, jak dát svůj čas, pozornost a povzbuzení

Ef. 4, 29 – 31 – zarmoutit Ducha svatého můžeme svým vztahem s ostatními

Ef. 4, 32 – laskaví (někdo se musí učit), milosrdní (žádat méně, než na co mám právo) a odpouštějící (to zvládneme jedině díky vědomí Boží milosti k nám)

Ef. 5, 1 – 4 – kéž platí o každém z nás, o regionu i celém sboru